Diari de la neu, 18/07/21

Un sí amb matisos a la candidatura Pirineus-Barcelona 2030

Un sí amb matisos a la candidatura Pirineus-Barcelona 2030 *Autor/a: Diaridelaneu.cat*

Aquesta setmana el Govern de la Generalitat ha fet oficial la voluntat de presentar candidatura als Jocs d'Hivern de 2030. En principi sembla clar que la candidatura portarà el nom de **Pirineus-Barcelona**, un fet que per si sol ja marca diferència amb els intents fallits de precandidatures dels anys 2022 i 2026, en els quals s'avantposava el nom de Barcelona al de la serralada. Tota una declaració d'intencions que sembla destinada a buscar la sensibilitat i complicitat amb el territori. Un detall. Un bon senyal. Un bon inici.

Entre els propers passos hi ha la formalització de la candidatura, que haurà de comptar amb la complicitat i la implicació del COE. L'organisme espanyol és qui se l'haurà de fer seva per presentar-la formalment al Comitè Olímpic Internacional (COI). Després de la implicació del Govern espanyol ja anunciada fa unes setmanes, aquesta és una qüestió que ja sembla del tot garantida. Els membres del COI es reuniran aviat a Tokio, on rebran la petició formal, i ja serà el 2023 quan es resoldrà a quina candidatura de les que competiran per l'organització, se li concedeixen els jocs de 2030.

Ara, Pirineus-Barcelona, té pel davant dos reptes.

El primer: superar les veus i opinions massa insistents amb què el canvi climàtic, com si aquest només afectés a la candidatura del Pirineu, impediran la celebració d'uns jocs amb suficients garanties. Són missatges que poden donar una imatge errònia i que, en certa manera, es fan amb el desconeixement de la realitat del món de la neu. Són creences que, òbviament, es basen en una realitat incontestable, però de la mateixa manera no es contrasten prou amb el què passa sobre el terreny. I en aquest sentit cal recordar-los que, ara com ara, les temporades d'Esquí alpí són més llargues avui que no pas 30 o 40 anys

enrere. I això és gràcies a una tecnologia que, en aquesta qüestió, tan La Molina com Masella són referents en la producció i en el manteniment sostenible del producte més important en aquest afer: la neu.

I segon repte: superar en positiu la consulta al país que abans d'ahir mateix ja es va anunciar per part del Govern català.

Els fets, doncs, es van precipitant de forma ordenada, i sembla que sense aturador possible. Falta veure com queda la possible participació del Pirineu aragonès al projecte, i que segons algunes reaccions recents podria optar per desentendre-se'n.

Abans de la consulta, però, serà necessari que el projecte dels jocs d'hivern s'expliqui amb claredat, amb pros i contres, als ciutadans del país.

Perquè, més enllà de les declaracions que hem escoltat o llegit per part dels representants de les administracions i organismes autoritzats, ha de quedar clar que els jocs d'hivern han de servir per posicionar Barcelona i el Pirineu com un espai privilegiat i òptim per als esports de gel i neu. I a la vegada com un territori amb unes infraestructures posades al dia, modernes i útils per als ciutadans.

Així doncs, amb la possible organització d'uns Jocs Hivern al Pirineu, s'han de posar els fonaments per ajudar a fer del Pirineu un territori capaç de generar, per si sol i en el futur, una activitat econòmica que garanteixi, no només el deute històric de la modernització de les infraestructures ara mateix obsoletes (tren, carreteres i determinats serveis), sinó que han de servir per garantir el progrés i qualitat de vida dels seus ciutadans i esportistes per als anys vinents. I tot això sense que vagi en detriment d'un medi ambient que és, precisament, el que en garanteix la qualitat de vida que pot oferir el Pirineu als seus habitants. En resum, un projecte sòlid, viable i creïble en línia amb el que va demanar el COI el juliol de 2019, que quedi lluny de l'especulació o d'un model que acabi esdevenint fracassat i abocat a la subvenció per sostenir-se.

Ara bé, l'organització d'aquests Jocs Olímpics d'hivern al Pirineu, en el supòsit que la nostra candidatura resulti guanyadora (davant competidores que cal suposar que seran potents), no garanteix per si mateixa el progrés econòmic. L'administració no ho ha de liderar tot. Sovint es troba a faltar una implicació més transversal des del mateix Pirineu. Cal fer front a una apatia que impera en més àmbits del que seria desitjable.

Els precedents sobre consultes a l'hora d'organitzar uns jocs d'hivern també haurien de fer reflexionar molt bé el perquè de fons d'alguns resultats en negatiu **(Graz**, **Schladming** o **Sion**). Són senyals que potser amb contes de fades ja no es va enlloc.

La societat, en general, hauria de ser prou madura per saber discernir quins projectes són profitosos o útils i quins no, què en quedarà i què no, qui ja disposa d'infraestructures i qui no les té, a qui li fan falta i a qui no, i el perquè alguns projectes generen desconfiança.

Des de diaridelaneu tenim clar que una candidatura guanyadora tindria efectes positius per al territori i per als esports d'hivern, però aquest suport ha de ser madurat, consensuat amb el màxim possible d'agents i la societat civil que viuen i aposten, des de fa molts anys, pel Pirineu.

I és que malgrat la prudència que el projecte mereix, hi tenim il·lusió i confiança.